

[Vagn Bro.]

flyttede præst får samme mulighed i sit nye kald. Det er det, vi forstår ved krydsende hensyn, og det er dem, vi meget ofte glemmer at tage i betragtning.

Den ærede ordfører har i øvrigt omtalt ændringsforslagene og derunder den omtalte meget betydelige kreds, der kan søge efter reglen om hvert femte ledige embede. Der kan jeg ganske henholde mig til de fremsatte udtalelser.

Efter nu at have haft lejlighed til at gøre mine principielle betragtninger gældende mener jeg, at jeg på det ærede medlem hr. Sønderups, det ærede medlem hr. Marius Buhls og egne vegne varmt kan anbefale min gruppe og hele tinget at stemme for ændringsforslagene og for lovforslaget ved tredje behandling.

Gottschalek-Hansen: Jeg må erkende, at jeg er fuld af beundring over den tålmodighed og det langmod, som den højtærede kirkeminister har lagt for dagen over for det nedsatte udvalg under behandlingen af det foreliggende lovforslag. Som en lille, ydmyg sommerfugl, der flager fra blomst til blomst, har den højtærede minister søgt at kontakte parti efter parti for på den måde at skabe tilslutning, bistand, støtte og hjælp til fremme af lovforslaget og formentlig gjort det ud fra den betragtning, at et lovforslag, som ændrer, omend i meget beskeden form, en hævdvunden demokratisk ret, helst skal have så stor tilslutning fra så mange sider, som det overhovedet er muligt. Det er en fremgangsmåde, som jeg fuldt og helt kan billige, og som jeg synes er fuldt korrekt og rigtig.

Mit parti ville i og for sig helst, at ministerens oprindelige forslag var blevet ophejvet til lov. Det var efter vor opfattelse meget bedre og opfyldte i langt videre udstrækning det, som er lovforslagets egentlige formål, men selv i sin nuværende form betyder den foreslåede ændring af den bestående lov en afgjort forbedring, der vil gøre det muligt at skabe langt bedre forflyttelsesmuligheder for de præster, der ellers har vanskeligt ved at blive befordret. Selv om man kunne ønske, at lovforslaget, som det foreligger, blev mødt med noget større interesse, end fremmødet her i salen

tilsyneladende giver udtryk for, er det dog opmuntrende, at vi ad lovgivningens vej også kan medvirke til at fremme rent menneskelige formål. Med de ændringer, som ministeren har foreslået, og som et flertal af udvalget har tiltrådt, mener vi i mit parti, at der er taget skyldigt og tilbørligt hensyn til de enkelte menighedsråds udtalte ønsker i de tilfælde, hvor sådanne vil komme til at foreligge.

Jeg vil dog gerne på mit partis vegne understrege, at den revisionsbestemmelse, der er indsat i lovforslaget, agter vi at have opmærksomheden henvendt på. Nu får vi mulighed for i de nærmest kommende år at se, hvordan loven virker; og kommer den til at svare til sin hensigt, og kan den gøres endnu bedre, forbeholder vi os ret til, når tiden er inde, at drage revisionsbestemmelsen frem, tage den til indtægt og yderligere forbedre den højtærede ministers forslag.

Jørgen Jørgensen (Lejre): I mange år har spørgsmålet været drøftet, om det var muligt at finde en løsning, hvor man kunne give præster, der havde virket i udlandet, og som var mindre kendt af menighedsrådene, en rimelig chance for at blive indstillet, når præsteembeder skulle besættes. De skiftende kirkeministre har været optaget af at finde frem til en ordning, hvor ministeriet, der jo i almindelighed kendte disse præster, kunne få en større indflydelse ved nogle præsteembeders besættelse, for at udlandspræsten kunne komme i betragtning og komme i gang i et kirkeligt arbejde et eller andet sted i landet.

Det var med det for øje, der blev gennemført en ændring i menighedsrådsloven i 1953, hvor menighedsrådenes adgang til at medvirke ved visse præsteembeders besættelse blev begrænset, sådan at ministeriet ved ansættelse i visse præstestillinger fik en større indflydelse end ved andre embeders besættelse. Det gjaldt dog dengang kun præsteembeder, hvor der var ansat mere end to faste præster. Denne lovgivning må vistnok siges at have virket tilfredsstillende og i hvert fald uden nogen indsigelse fra befolkningen. I forbindelse med den lovgivning, jeg her har nævnt, har der fra de skiftende kirkeministre gang